

WK 8°

1124

6

563

R2

W u s t a w k i

šerbskeho lutherskeho knihowneho
towarstwa

f krótkej poweszi
wo jeho založenju.



WK 8° 1124

6

W. K
1191

W Budyšinju 1862,
czišćezane pola E. A. Donnerhafa.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page]



[Handwritten marks or numbers in the bottom right corner]

W Jesuſowym meni.

Wustawki

ſerbskeho lutherskeho knihowneho towarstwa.

§. 1.

Wotpohladanje towarstwa je, dobre nabožne knihi stare a nowe na ſałožku nascheje ewangelsko-lutherskeje zhrkwoje wudawacž a ſa tuni penes naschim lubym Sso- buſerbam podawacž.

§. 2.

A dozpiežu tuteho wotpohladanja ma kóždy, kiž chze ſobuſtaw tuteho towarstwa bycž, do pokladnižy teho ſa- meho ljetnje 10 nřl. placzicž. A hudži ſmjedža ſwój pſchi- noſchł po ſchtworziſnach ſkladowacž. Dobrowólne dary ſo ſ džačom pſchiberaju.

ſa ſwój ljetny pſchinoschł doſtane ſobuſtaw ljetnje wudate knihi hacž do placziſny 15 nřl.; placziſnu wot neho wotewſatyh knihow wyſche 15 nřl. pač ma wón doplaczicž.

§. 3.

Towarstwowe naležnoszje su swonkomne a snutskomne.

§. 4.

Sswoje swonkomne naležnoszje s wuwšacžom justifikazije ljetneho sličbowanja (pschirunaj §. 9.) wobstara towarstwo psches swojich sastojuńkow, swoje snutskomne psches tych samych a psches wuberk wot wyšokocžesziejedostojneje hłowneje konferenzy serbskich duchownych wuwšwoleny.

§. 5.

Sastojuńizy towarstwowi su pschedšyda, dwaj sobupschedšydzji, pišmawedžer; dwaj pokladnikaj a dwanaćzo wuberkownizy.

§. 6.

Pschedšyda a sobupschedšydzji wučinja prjōdkstejerstwo aby wužschi wuberk a woni s tymi druhimi sastojuńkami (pišmawedžerjom, pokladnikomaj a wuberkownikami) powetscheny wuberk.

§. 7.

Pschiškuschnoszje a prawa sastojuńkow.

- a) Pschedšyda powoła šhromadžišny wuberkow a pschedšyduje w nich; pschi hłosorunoszi jeho hłos sa dwaj placzi. Wōn ma towarstwowe akty khowaež a knižicziščežersku korrekturu pač sam pač psches druhich wobstaraež.
- b) Pschedšyda a sobupschedšydzji, kiž maju stajnje sastojušzy duchowni byež, wuradža, kotre kniži bychu su wudake, a roššudža kniži, na ko-

trychž wudacžje je ƚo s druheje strony namet pola nich stajit.

W poŝedženju wužscheho wuberka ƚo ƚobupŝchedŝydy s protokollwedženjom wotmjenjataj.

Koŝŝudženje a wobŝanknenje wužscheho wuberka ma ƚo jako namet powetschenemu wuberkej k wobŝanknenju pŝchedpołožicž. Wobŝanknenje w powetschenym wuberku ŝczinene ma ƚo (pŝchir. S. 8.) jako namet wuberkej wot hłowneje konferenzy ŝerbskich duchownych wuŝwolenemu k dowuradženju a k dowobŝanknenju pŝchedpołožicž.

- e) Piŝmawedžeř ma w powetschenym wuberku protokoll weŝ a jemu poručene piŝanje a liŝtowanje wobŝtaracž.
- d) Prjeni pokladniŝ ma pŝchinoschki ƚobuŝtawow na ƚo bracž, po poručnoszi pŝchedŝydy paperu k czishezej kupowacž, knihi wjaŝacž dacž, ŝlicžbowanja ŝa czishezenje, wjaŝanje atd. wot pŝchedŝydy podpisaŝane placžicž, doŝpołne ŝlicžbowanje weŝ a jo ljetnje wotpołožicž.
- e) Druhi pokladniŝ ma ŝklad czishežanych knihow pod ƚobu: won roŝeŝzele knihi, bere s nich wuwikowane penesŝy na ƚo a woteda te ŝame prjenemu pokladniŝkej.
- f) Wuberkownižy maju ƚo powołani k poŝedženjam powetscheneho wuberka ŝeicž, wo nametach wužscheho wuberka (pŝchir. b.) radu ŝkladowacž a wobŝanknenja czinicž, na wuproŝnene mjesta ŝaŝojnikow wuŝwolicž a ljetne ŝlicžbowanja pruhowacž, kotrež dyrbja ƚo potom pŝches wuberka w S. 8. pomenowany hłownej konferenzy ŝerbskich duchownych k juŝtifikaziji pŝchedpołožicž.

Neŝŝchitomni wuberkownižy wetschini pŝchitomnych pŝchihloŝuja.

Wuberkownizy maju w swojej wokolnoszi wotpo-
hladanje towarstwa po možnoszi podperacž, wošebje
nowych sobustawow hromadžicž, pschinosčki sa poštad-
nizu sbjeracž a wudate knihi rospšchjeszeracž.

§. 8.

Wuberk wot hłowneje konferenzy serbskich duchow-
nych wuswolenty ma (pschir. §. 7. b.) knihi, na kotrychž
wudacžje je šo w towarstwowym wužšim a powetsche-
nym wubertu namet pschijał, po jich wopšchijecžu pruh-
wacž, kaž tež dowuradžicž a rošbudžicž, hačž dyrbjja šo
wudacž.

§. 9.

Tutón wuberk poda hłownej konferenzy serbskich
duchownych ljetnu rosprawu wo naležnosžjach towarstwa
a pschedpołoži jej towarstwowe šlicžbowanje k justifikaciji.

Krótká powesź

wo sáložanju

šerbskeho lutherskeho knihowneho towarstwo.

Hizom dlježšchi čas je šo bes ewangelško-lutherskimi Šerbami wulka potrebnosť dobrych šerbskich knihi sáčuwaka.

S wutrobnym džaom mamy tu na to špomnicź, šo šu šsenoczene šerbske ewangelško-lutherske towarstwa, Nachlowške, Džiwoczanske, Nešwacžilske a Borschiske, w ljeczi 1854 wieruwusnajerske pišma aby šymbolške knihi ewangelškeje lutherskeje zyrkwie,“ pšes pilneho šerbskeho spišowarja k. duchomneho Kiliansa na šerbski pšekožene, se šwjernej starobliwošžu wudake a tak šerbske pišmowstwo š wošebnym, krašnym kublom wobdarike. Tute lube knihi, kiž šu hišcže krótki čas jara tunjo dostacź, dyrbjake šo pšchi bibliji a špjewarskich w kóždym našchim domi šwjeru wužiwacź. Wone šu wsčas kupny list našcheje lubdroheje zyrkwie. Šchož w kupnym listi twojeho doma steji, to ty na dypš snajesch; a tebi dyrbjako nesnate wostacź, šchož je ša tebe k twojemu šbožu w kupnym listi twojeje zyrkwie napišane?

Wny trebamy pať k natwarenju šwojeje droho wufu-
neje dušchje tež hišcže druge knihi, w kotrychž by šo š bo-
hateho pokkada našcheje zyrkwie pucź k šbóžnoszi, w Božim

wjecznym słowi sieweny, nam prawje sjawny a wabjazny wuskadowak. Te dobre knihi, kotrež su naschi wjerjazny wótzojo wudawali, su s dzjela zylje pokupene aby w swojich nowischich wudawkach tak drohe, so je šebi kładzi pschi najljeschej woli nemóža kupicz. To šame płaczi s wetscha tež wo tych knihach, kiž buchu wot nowischich wobdarenych spisowarjom drje spizane, kotrychž czishez pał šo dyrbesche knihi kupzam pschemostajicz.

Duž šo w žiwym saczuczu tuteje nusy 16. mjerza tuteho ljeta njekotři mužojo s Hodziskeje, Husczanskeje a Budyskeje wošady na fari w Hodziju seindzechu a šo wo tutej jim na wutrobje ležazej naležnoszi s podpizanim fararjom rosruczowachu. Šo wutrobnej modlitwi k trojeniczkemu Bohu bu w Zesušowym meni na jenomyšlne wobsanfjenje towarstwo sałożene, kiž by dobre šerbske knihi na sałożku nascheje ewangelsko=lutherskeje zyrwoje tunio wudawako. Na to buchu towarstwome wustawki we zylim wuradžene, jich dróbnishe jestajenje pał podpizanemu pschemostajene a towarstwowi priódkstejerjo a wuberfownizny wuswoleni.

Nusnosz tajkeho sjenoczenja wustupi tež prawje jasnie, jako 11. junija w naschej hłownej konferenzy šerbskich duchownych k. farar Domaschka s Rošacziz, kiž wo naschim w Hodziju hižom sałożenym towarstwi nebje słowczka šlyšchak, wulku nusu nascheho šerbskeho nabóžneho pišmowstwa wutrobnje roskladowa a radžesche, so bychmy šo bes šobu sjenoczili k wotstronenju tuteje nusy. K temu šo wschitzny w šwjernej pastyrskaj luboszi pshecziwo šwojim šerbskim stadkam šwólniwi wopokasachu. Žako njekto podpizany siewi, so je šo tajke towarstwo hižom saložiko, a so je jeho šameho naležne

žadanje, s hłownej konferenzu serbskich duchownych do sjenoczenstwa stupicž, bu s wutrobnej radoszju na namet f. ryczerja fararja Möhna, pschedšydy hłowneje konferenzy, jenomyšlnje wobsanfnene, wuberł wuswolicž, psches kotryž konferenza s tym towarstwom do sjenoczenstwa stupi.

Tutón wot hłowneje konferenzy serbskich duchownych wuswoleny wuberł dzeržesche 31. julija na fari w Hodziju we wutrobnej bratskej pschesjenoszi swoje pošedženje, w kotrymž buchu te wustawki do wschjedy stronow rospominane a s dźjela wudospolnene.

Wo tym bu psches tutón wuberł 12. augusta we hłownej konferenzy serbskich duchownych rosprawa data. Tudy buchu, ja cžož swój wutrobny dzał wuprajimy, te wustawki hišcže jankrocž słowo po słowi se wschej šwiernoszju rošbudžene. Dokelž bje šo to praschenje, kak dyrbjako to towarstwo rjefacž, hišcže wotewrene woštajiko, dosta to šame tu meno „Serbske lutherske knihowne towarstwo“. R §. 7. bu wukožene, šo šu pod šastójnskimy duchownymy tež s cžeszju emeritowani duchowni šrosemicž a f §. 7. d. bu pschispomnene, šo šu pod tym „atd.“ tež wošebje wukožki šrosemicž. Teho runja bu f §. 9. wukožene, šo je tam „Tutón wuberł“ tak wele hacž „tutón wot hłowneje konferenzy serbskich duchownych wuswoleny wuberł.“ S tym wschjem wupraji podpisanj w meni towarstwa šwoju pschesjenosž. Tak buchu te wustawki wot hłowneje konferenzy serbskich duchownych ša dobre špóšnate a pschijate a bu wot f. pschedšydy Möhna tón knes šwojeje žyrkwoje Žesufš Šhryštus wo šwoje miłosziwe žohnowanje f temu s wutrobnej modlitwu prošeny.

Šhtó šu pał přjódšteserjo, šastójnizy a wuberšownizy

nascheho serbskeho lutherskeho knihowneho towarstwa? Na
to budž wotmolwene:

I.

Prjodfstejerstwo aby wužschi wuberf su:

- 1) pschedšyda: podpisaŋy farar **Imisch** w **Hodziju**,
- 2) prjeni šobupschedšyda: f. farar **Hilbrig** w **Hrodziščežu**,
- 3) druhi šobupschedšyda: f. farar **Kordina** w **Minakali**.

II.

Rowetscheny wuberf su:

- 1) pschedšyda: podpisaŋy farar **Imisch** w **Hodziju**,
- 2) prjeni šobupschedšyda: farar f. **Hilbrig** w **Hrodziščežu**,
- 3) druhi šobupschedšyda: f. farar **Kordina** w **Minakale**,
- 3) f. ryczeŋ farar **Möhn** w **Butezach**,
- 4) f. farar **Kanig** w **Klutschu**,
- 5) f. farar **Wanak** w **Woslinku**,
- 6) f. farar **Rychtar** w **Kotezach**,
- 7) f. farar **Jencž** w **Palowi**, pišmawedžeŋ,
- 8) f. farar **Golcž** w **Kakezach**,
- 9) f. seminarški wuczeŋ **Fiedler** w **Budyschini**,
- 10) f. kubler **P. Ssmola** w **Leschawi**, prjeni pokladnik,
- 11) f. žiwnosžeŋ **Wicžas** w **Zanezach**, druhi pokladnik,
- 12) f. kowarški mištr **Stosch** w **Droždžiju**,
- 13) f. kubler **Holan** w **Zokowi**,
- 14) f. kubler **H. Kubiza** we **Wufrancžizach**,
- 15) f. pekar **Kozor** na **Židowi**,

- 16) f. kubler **Valten** w **Hodžiju** a
17) f. sahrodnik **B. Alkonk** w **Džimoczizach**.

III.

**Wuberk, wot hłowneje konferenzy serbskich
duchownych wuswoleny, su:**

- 1) podpisanj farar **Smisch** w **Hodžiju**,
2) f. farar **Domaschka** w **Mošaczizach** a
3) f. farar **Hilbrig** w **Hrodžisheczu**.

Dokelž so w našim towarstwi ani sa spisanje ani sa roszudjenje rukopisow, kiž maju so czisheczech, ani sa knihiczišchczersku korrekturu žadyn penezk neplaczi, pschetož tute džjeka so wschitke darmo našeho knesa dla s luboszje k serbskemu ludej wobstaraju, kaž tež, dokelž w tej samej myšli žadyn našch sastojnik a wuberkownik, potaškim tež niz pokladnik a knihiskladnik sa wschu swoju wulku prózu na žane waschuje žane sapkaczenje sebi nežadada, dha móžemy psches Božu hnadu našche knihi, sa kotrež mamy jenož czisheczech, paperu a wjasanje placzicz, našim lubym Ssobušerbam wele wele tunscho podawacz, hacž by to žanemu spekulantej, kiž so s tym žiwu, móžno bylo.

Duž prošymy wschitkich, kotsiž sebi aby druhim dobrotu tunicj dobrych serbskich nabožnych knihi žadaju a popscheja, so bychu do našeho towarstwa sastupili a jo se swojimi pschinoschkami a darami podperali, kaž tež druhich k temu pschimedli. Čžim wjazy lubosziwnych darow dostanemy, čžim tunscho móžemy našche knihi podawacz.

Jesuš Chrystuš, našch luby knes a sbóžnik paš, w ko-

trehož meni smy to towarstwo domjernje sakožili a kiž je
naš hacž dotal tač hnadnje wedł, chzynł po swojej wulkej mi-
łosji spožezicž, so by s teho towarstwa bohate žohnowanje
wukhadžako sa jeho Bože kralestwo bes serbskim narodom.

W Hodžiju 7. novembra 1862.

H. Zmisch.

